

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.7.44>

FORMY REALIZACJI FUNKCJI OPERACYJNO-ROZNAWCZEJ JAKO KIERUNEK DZIAŁALNOŚCI ADMINISTRACYJNEJ POLICJI PAŃSTWOWEJ UKRAINY: KONCEPCJA I TREŚĆ

Wołodymyr Ogurczenko,
kandydat nauk prawnych, doktorant
Uniwersytet Państwowy w Dniepropietrowsku
Spraw Wewnętrznych (Dniepr, Ukraina)
ORCID ID: 0009-0008-1752-9740
Ogurczenko_V@ukr.net

Adnotacja. Artykuł naukowy, oparty na wszechstronnej analizie teorii prawa administracyjnego, stanowisk legislacyjnych i praktyki w zakresie działalności operacyjno-dochodzeniowej, ukazuje formy realizacji funkcji operacyjno-dochodzeniowej jako kierunek działalności administracyjnej Krajowej Izby Reprezentantów. Policja Ukrainy. Udowodniono, że formami realizacji funkcji operacyjno-śledczej jako kierunku działalności administracyjnej Policji Narodowej Ukrainy są wyspecjalizowane środki zewnętrzne i działania o charakterze normatywnym, organizacyjnym, technicznym i koordynacyjnym, które w procesie realizacji funkcję operacyjno-dochodzeniową łączą się w jeden mechanizm mający na celu wykrywanie, ujawnianie i eliminowanie przestępstw, efektywne wykorzystanie zasobów w celu zapewnienia bezpieczeństwa obywateli, ogólne gwarancje i ochronę prawa i porządku oraz bezpieczeństwa publicznego.

Słowa kluczowe: działalność administracyjna, status administracyjno-prawny, Policja Narodowa Ukrainy, działalność operacyjno-śledcza, funkcja operacyjno-dochodzeniowa, uprawnienia, stosunki publiczno-prawne, formy działalności administracyjnej.

FORMS OF IMPLEMENTATION OF THE OPERATIONAL AND SEARCH FUNCTION AS A DIRECTION OF ADMINISTRATIVE ACTIVITY OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE: CONCEPT AND CONTENT

Volodymyr Ogurchenko,
Candidate of Legal Sciences,
Doctoral student Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs (Dnipro, Ukraine)
ORCID ID: 0009-0008-1752-9740
Ogurczenko_V@ukr.net

Abstract. The scientific article, based on a comprehensive analysis of the theory of administrative law, positions of legislation and practice in the field of operative-investigative activity, reveals the forms of implementation of the operative-investigative function as a direction of administrative activity of the National Police of Ukraine. It has been proven that the forms of implementation of the operational-investigative function as a direction of administrative activity of the National Police of Ukraine are specialized external measures and actions of a normative, organizational, technical and coordination nature, which in the process of implementing the operational-investigative function are combined into a single mechanism aimed at detection, disclosure and termination of offenses, effective use of resources to ensure the safety of citizens, general guarantee and protection of law and order and public safety.

Key words: administrative activity, administrative-legal status, National Police of Ukraine, operational-investigative activity, operational-investigative function, powers, public-legal relations, forms of administrative activity.

ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ФУНКЦІЇ ЯК НАПРЯМУ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ

Володимир Огурченко,
кандидат юридичних наук, докторант
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ (Дніпро, Україна)
ORCID ID: 0009-0008-1752-9740
Ogurczenko_V@ukr.net

Анотація. В науковій статті на основі комплексного аналізу теорії адміністративного права, позицій законодавства та практики у сфері здійснення оперативно-розшукової діяльності, розкрито форми реалізації оперативно-розшукової функції як напрямку адміністративної діяльності Національної поліції України. Доведено, що

форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України – це спеціалізовані зовнішні заходи та дії нормативного, організаційного, технічного та координаційного характеру, що в процесі реалізації оперативно-розшукової функції об'єднуються в єдиний механізм, що спрямований на виявлення, розкриття та припинення правопорушень, ефективне використання ресурсів для забезпечення безпеки громадян, загальне гарантування та захист правопорядку та безпеки суспільства.

Ключові слова: адміністративна діяльність, адміністративно-правовий статус, Національна поліція України, оперативно-розшукова діяльність, оперативно-розшукова функція, повноваження, публічно-правові відносини, форми адміністративної діяльності.

Постановка проблеми. Різноманіття завдань і функцій адміністративної діяльності обумовлює існування різних її форм, які передбачаються законами й іншими правовими актами. Звичайно вони закріплюються в спеціальних (загальних та індивідуальних) положеннях, статутах і інших актах, регламентуючих діяльність органів державної правоохорони. При цьому для розв'язання проблем, що виникають при здійсненні правоохоронних функцій органи та їх посадові особи повинні використовувати тільки ті форми, які встановлені правовими нормами (Голосніченко, Кондрат'єв, 1999; Золотарьова, 2012: 156-161).

Недотримання обов'язкової форми тягне за собою нечинність дій органу і дає підстави громадянам та іншим особам приватного права оскаржувати такі дії до вищестоячих органів або до адміністративного суду. Вид конкретної форми адміністративної діяльності правоохоронних органів так само як і виконавчої управлінської діяльності в цілому визначається характером дій цих органів щодо здійснення покладених на них правоохоронних функцій. В одних випадках дані дії спричиняють юридичні наслідки, в інших їх немає. Відповідно до цього форми діяльності таких органів прийнято підрозділяти на правові й організаційні. Характерна риса правової форми адміністративної діяльності полягає в тому, що тут найбільше чітко проявляється державно-владний, виконавчо-розпорядчий, підзаконний характер повноважень правоохоронних органів, особливо тих, що водночас є органами виконавчої влади, а також їх посадових осіб (Голосніченко, Кондрат'єв, 1999; Золотарьова, 2012: 156-161).

Правова форма адміністративної діяльності відрізняється від інших правових форм функціонування державних органів тим, що за допомогою цієї форми практично організується здійснення завдань і функцій контролю і нагляду за реалізацією прав і обов'язків суб'єктів правовідносин, притягнення до відповідальності осіб за адміністративні правопорушення повсякденне безпосереднє керівництво правоохоронними органами діяльністю підлеглих підрозділів, а також посадових осіб на основі й на виконання законів (Голосніченко, Кондрат'єв, 1999; Золотарьова, 2012: 156-161). Враховуючи викладене постає необхідним дослідити та з'ясувати зміст форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України.

Стан дослідження проблеми. Дослідженню форм адміністративної діяльності органів Національної поліції через призму реалізації оперативно-розшукової функції становило предмет наукового дослідження таких вчених як О. Бандурка, О. Батраченко, В. Галунько, І. Голосніченко, О. Горбачов, О. Джафарова, П. Діхтєвський, О. Дрозд, Н. Золотарьова, Д. Карбовський, А. Кислий, С. Князев, Т. Коломонець, Д. Кошиков, О. Кузьменко, В. Курило, О. Кучинська, Р. Ляшук, С. Мосьондз, М. Одарченко, А. Стащак, С. Стеценко, В. Фелик, С. Шатрава, В. Шендрик та інші.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі комплексного аналізу теорії адміністративного права, позицій законодавства та практики у сфері здійснення оперативно-розшукової діяльності, розкрити форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України.

Виклад основного матеріалу. Форма є об'єктивним вираженням сутності діяльності органів і посадових осіб, які здійснюють адміністративну діяльність. Тому що за допомогою форм практично реалізуються завдання й функції правоохоронних органів, від використання тих або інших форм значною мірою залежить успіх їхньої діяльності. Форми покликано забезпечувати найбільш доцільне виконання функцій адміністративної діяльності, досягнення цілей охорони навколишнього природного середовища з найменшими витратами зусиль, коштів і часу (Голосніченко, Кондрат'єв, 1999; Золотарьова, 2012: 156-161).

Під формою адміністративної діяльності правоохоронних органів Н. Золотарьова розуміє однорідні за своїм характером та правовою природою групи адміністративних дій, що мають зовнішній вираз, з допомогою яких забезпечуються охорона прав громадян, безпека та здійснюється боротьба з правопорушеннями у відповідній сфері суспільних відносин (Золотарьова, 2012: 156-161).

Д. Карбовський встановив, що форми адміністративно-правового регулювання діяльності територіальних органів Національної поліції України – це інструменти адміністративно-правового регулювання, які є зовнішнім вираженням адміністративної діяльності поліції щодо реалізації територіальними органами Національної поліції України виконавчо-розпорядчої діяльності та надання поліцейських послуг з метою захисту прав, свобод та законних інтересів осіб, суспільства та держави, підтримання безпеки та правопорядку, попередження, виявлення і припинення правопорушень в суспільстві (Карбовський, 2019: 13–14).

Форму правоохоронної діяльності Національної поліції в сфері забезпечення публічної безпеки і порядку О. Батраченко пропонує розглядати як виражену зовні систему однорідних дій, об'єднаних за ознакою їх приналежності до певного напрямку забезпечення органами Національної поліції публічної безпеки та порядку (Батраченко, 2016: 13–14).

В. Фелик сформував дефініцію поняття «форма профілактичної діяльності Національної поліції», як закріплений адміністративно-правовими нормами спосіб зовнішнього вираження та організації системи методів та засобів, порядку їх застосування в процесі попередження правопорушень органами поліції,

виявлення причин та умов, що сприяють їх вчиненню, та здійсненні заходів щодо їх усунення (Фелик, 2017: 77–82).

Аналізуючи вищевикладене, можна сформулювати, що форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України – це спеціалізовані зовнішні заходи та дії нормативного, організаційного, технічного та координаційного характеру, що в процесі реалізації оперативно-розшукової функції об'єднуються в єдиний механізм, що спрямований на виявлення, розкриття та припинення правопорушень, ефективне використання ресурсів для забезпечення безпеки громадян, загальне гарантування та захист правопорядку та безпеки суспільства.

О. Батраченко пропонує розглядати форми здійснення кожного конкретного напрямку діяльності Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку таким чином: 1. Участь у формуванні державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку. 2. Превентивна діяльність Національної поліції. 3. Проведення у справах про адміністративні правопорушення Національною поліцією. 4. Охоронна діяльність здійснюється Національною поліцією. 5. Контрольна діяльність (Батраченко, 2016: 5–10).

В. Фелик сформулював, що одним із видів профілактичної діяльності Національної поліції є загальна профілактика правопорушень, який виражатися в таких формах: 1) нормативно-правове забезпечення профілактичної діяльності; 2) міжнародне співробітництво; 3) взаємодія з міжнародними організаціями в сфері профілактики правопорушень та боротьби зі злочинністю; 4) інформаційно-аналітичне забезпечення інформаційної діяльності; 5) програмне забезпечення профілактики правопорушень; 6) кадрове забезпечення діяльності Національної поліції в сфері профілактики правопорушень. Профілактична діяльність спеціальної спрямованості (спрямованої на попередження окремих видів правопорушень або їх вчинення окремими групами осіб) Національної поліції можлива у таких формах: 1) припинення або недопущення вчинення правопорушення, попередження настання негативних наслідків від його вчинення; 2) інформаційно-роз'яснювальна робота серед населення; 3) взаємодія з іншими правоохоронними органами, громадськими формуваннями з охорони правопорядку, населенням, підприємствами, установами та організаціями з питань попередження правопорушень на відповідній території; 4) укладення договорів з громадянами, іншими фізичними та юридичними особами про охорону майна, життя та здоров'я окремих осіб; 5) застосування превентивних поліцейських заходів; 6) контроль за дотриманням законодавства особами, підприємствами, установами та організаціями в межах компетенції органів поліції, а також контроль за дотриманням посадовими особами Національної поліції вимог законодавства про запобігання корупції (Фелик, 2017: 77–82).

Отже, форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України доцільно класифікувати на: 1) нормативні, що включають видання нормативних та індивідуальних актів, укладення адміністративних договорів; 2) організаційні, що включають використання актів-планів та прийняття актів-дій; 3) інформаційно-технічні, що включають здійснення інформаційно-аналітичної діяльності та проведення матеріально-технічних операцій; 4) координаційні.

Слід вказати, що всі форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України взаємодіють та взаємозалежать, що утворює цілісну систему, відповідно одна форма може плавно створювати наступну.

Далі коротко охарактеризуємо кожне з вищевикладених. Установлення норм права підзаконного характеру в процесі адміністративної діяльності публічної адміністрації – це адміністративна правотворчість, яка здійснюється у формі видання органами та посадовими особами публічної адміністрації актів неперсоніфікованого (загального) характеру – нормативних. Це викликано тим, що загальні норми і правила поведінки, сформульовані в законах, не в змозі охопити всіх аспектів, які потребують додаткового врегулювання нормами адміністративного права. Тому й виникає потреба в конкретизації та деталізації законодавчих норм до стадії їх правозастосування. Це правотворчий підзаконний напрямок адміністративної діяльності публічної адміністрації (адміністративна правотворчість), що передбачає розпорядчу діяльність, спрямовану на розроблення та встановлення підзаконних правил загального характеру, які мають владний характер відповідно до волювої сутності адміністративного права, спричиняють нормативні наслідки в ході реалізації завдань публічної адміністрації; здійснюються у формі видання суб'єктами публічної адміністрації актів неперсоніфікованого характеру – офіційних документів; ухвалюються виключно повноважним суб'єктом публічної адміністрації в установленому порядку й згідно з офіційно передбаченою процедурою; можуть бути опротестовані або оскаржені в установленому чинним законодавством порядку (наприклад, у порядку адміністративного судочинства); у разі недотримання вміщених у них юридичних владних приписів спричиняють особливі юридичні наслідки – відповідальність винної сторони; із ними пов'язане розв'язання публічною адміністрацією численних проблем у різних галузях, сферах і секторах суспільного життя (Галуцький, Діхтєвський, Джафарова, 2018: 145-146).

Видання нормативно-правових актів – це правотворчий підзаконний напрямок діяльності публічної адміністрації, що передбачає розпорядчу діяльність через ухвалення правил загального характеру, які породжують юридичні наслідки стосовно конкретизації та деталізації законів до стадії їх правозастосування (Галуцький, Діхтєвський, Джафарова, 2018: 146).

Індивідуальний акт є найбільш уживаним інструментом діяльності публічної адміністрації, коли їх публічно владний вплив спрямований на конкретних суб'єктів адміністративного права. На підставі саме цих актів у переважній більшості випадків виникають, змінюються та припиняються адміністративно-правові відносини. Індивідуальні акти треба відмежовувати від нормативно-правових. Видання індивідуальних

актів є близьким до нормативного, але не тотожне йому. Відмінність між ними полягає в тому, що адміністративні акти встановлюють, змінюють або припиняють конкретні адміністративні правовідносини. Вони відрізняються від нормативно-правових тим, що звернені до конкретних суб'єктів адміністративно-правових відносин, а їх дія припиняється після здійснення встановлених у них прав і обов'язків, тобто після одного разу їх застосування (Тимошук, 2010; Мандюк, 2017).

Юридичне значення індивідуальних актів полягає в такому: 1) адміністративні акти є юридичним фактом, що безпосередньо впливає на створення, зміну чи припинення конкретних правовідносин і відповідно – на створення, зміну або припинення прав, інтересів та обов'язків конкретних осіб; 2) ухвалення адміністративного акта є завершальною та вирішальною стадією правозастосовного процесу, що дозволяє назвати ці акти одним із визначальних елементів публічного адміністрування; 3) адміністративні акти є найпоширенішою та найважливішою формою діяльності публічної адміністрації; 4) адміністративні акти можуть бути підставою для підготовки та ухвалення інших адміністративних актів; 5) адміністративні акти можуть бути підставою для укладання адміністративних договорів; 6) адміністративні акти можуть бути підставою для вчинення адміністративними органами певної адміністративної діяльності; 7) адміністративні акти можуть бути підставою для вчинення тих чи інших правочинів, зокрема цивільно-правових договорів; 8) адміністративні акти мають вагомe юридичне значення під час вирішення публічних правових суперечок, адже крім судового вирішення таких суперечок у законодавстві України передбачено так званий адміністративний порядок їх вирішення, у результаті якого й ухвалюється адміністративний акт (Тимошук, 2010; Мандюк, 2017).

Загалом, Національна поліція України реалізує оперативно-розшукову функцію через видачу різних нормативних та індивідуальних актів, а також укладання адміністративних договорів, що визначає нормотворчу та нормозастосовчу форму як основний зовнішній вияв реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України, та є нормативним підґрунтям для здійснення повноважень Національної поліції України у цій сфері.

Функціонування системи Національної поліції України як центрального органу виконавчої влади, що надає поліцейські послуги, потребує відповідної організації та чіткого спрямування. Діяльність з питань побудови організаційних структур, а також розробка, ухвалення та виконання управлінських рішень в органах та підрозділах поліції мають здійснюватися відповідно до нагальних проблем і викликів, компетентними виконавцями та в оптимальні строки. Реалізація таких заходів в управлінських системах отримала назву «планування діяльності». Планування є основною складовою частиною майже всіх управлінських процесів у діяльності Національної поліції; воно дозволяє впорядкувати внутрішні організаційні процедури, розподілити обсяг відповідальності та здійснювати контроль за виконанням запланованих заходів. Разом із цим слід зазначити, що останнім часом процеси планування в правоохоронній системі зазнають певної трансформації, інколи характеризуються певною безсистемністю, відсутністю чіткої регламентації та наукової основи реалізації (Богайчук, 2019: 84–89).

До видів актів-дій публічної адміністрації відносяться: дії правоохоронних органів, пов'язані із забезпеченням безпеки дорожнього руху, охорони громадського руху, громадської безпеки, екологічної безпеки тощо; оприлюднення відомостей про ймовірність настання певних дій, фактів, в тому числі шляхом розміщення інформації в засобах масової інформації, офіційних інтернет-ресурсах тощо; припинення протиправних дій шляхом вчинення актів-дій в умовах крайньої необхідності; підготовка та розміщення звітної інформації; вчинення дій, спрямованих на забезпечення безпеки людини, в тому числі шляхом евакуації людей; надання публічних послуг тощо (Мілієнко, 2019: 52–56).

Відповідно, Національна поліція України впроваджує оперативно-розшукову функцію як важливий напрям адміністративної діяльності з використанням конкретних організаційних форм, які включають: 1) використання актів-планів щодо конкретних заходів реалізації оперативно-розшукової діяльності та строків таких цілей; 2) прийняття актів-дій, як управлінських та правозастосовних рішень, щодо забезпечення безпеки, охорону громадського порядку, оприлюднення інформації, пов'язаної з оперативно-розшуковою діяльністю, припинення протиправних дій шляхом вчинення конкретних актів-дій в умовах крайньої необхідності тощо.

Інформаційно-технічні форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України включають здійснення інформаційно-аналітичної діяльності та проведення матеріально-технічних операцій. Поліція здійснює інформаційно-аналітичну діяльність виключно для реалізації своїх повноважень, визначених законом. Поліція в рамках інформаційно-аналітичної діяльності: 1) формує реєстри та бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України; 2) користується реєстрами та базами (банками) даних Міністерства внутрішніх справ України та інших органів державної влади; 3) здійснює інформаційно-пошукову та інформаційно-аналітичну роботу; 4) здійснює інформаційну взаємодію з іншими органами державної влади України, органами правопорядку іноземних держав та міжнародними організаціями; 5) надає до Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів в електронній формі та в обсягах даних. Поліція має безпосередній оперативний (у тому числі автоматизований) доступ до інформації та інформаційних ресурсів інших органів державної влади за обов'язковим дотриманням Закону України "Про захист персональних даних". Інформація про доступ до реєстру та бази (банку) даних повинна фіксуватися та зберігатися в автоматизованій системі обробки даних, включно з інформацією про особу, яка отримала доступ, та про обсяг даних, доступ до яких було отримано (Про Національну поліцію, 2015).

Таким чином, в умовах розвитку цифрового суспільства активного використання набули інформаційно-технічні форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України, включають здійснення інформаційно-аналітичної діяльності (ведення спеціальних реєстрів, автоматизованих систем, баз даних тощо) та проведення матеріально-технічних операцій (реєстраційна діяльність, надання інформаційних послуг тощо).

Координаційні форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України включають внутрішнє, міждержавне та міжнародне співробітництво, сприяння реалізації оперативно-розшукової функції.

Органи державної влади, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності зобов'язані сприяти оперативним підрозділам у вирішенні завдань оперативно-розшукової діяльності. За бажанням осіб їх співробітництво з оперативним підрозділом може бути оформлено письмовою угодою з гарантуванням конфіденційності співробітництва. Угоду про сприяння оперативним підрозділам в оперативно-розшуковій діяльності може бути укладено з дієздатною особою. Особи, які залучаються до виконання завдань оперативно-розшукової діяльності, зобов'язані зберігати таємницю, що стала їм відома. Розголошення цієї таємниці тягне за собою відповідальність за чинним законодавством, крім випадків розголошення інформації про незаконні дії, що порушують права людини. Забороняється залучати до виконання оперативно-розшукових завдань осіб, професійна діяльність яких пов'язана зі збереженням професійної таємниці, а саме: адвокатів, нотаріусів, медичних працівників, священнослужителів, журналістів, якщо таке співробітництво буде пов'язано з розкриттям конфіденційної інформації професійного характеру (Про оперативно-розшукову діяльність, 1992).

Прикладом координаційної форми можна назвати Інструкцію про порядок взаємодії органів Державної прикордонної служби України та Національної поліції України під час виконання завдань у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення від 05 квітня 2019 року № 251, що визначає порядок взаємодії останніх під час виконання покладених на них законодавством завдань у межах зон відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення у контрольованих прикордонних районах з урахуванням категорій зон радіоактивно забруднених територій та їх правового режиму, визначених законодавством України.

Висновок. Усе вищевикладене дозволяє зробити висновок, що форми реалізації оперативно-розшукової функції як напряму адміністративної діяльності Національної поліції України – це спеціалізовані зовнішні заходи та дії нормативного, організаційного, технічного та координаційного характеру, що в процесі реалізації оперативно-розшукової функції об'єднуються в єдиний механізм, що спрямований на виявлення, розкриття та припинення правопорушень, ефективне використання ресурсів для забезпечення безпеки громадян, загальне гарантування та захист правопорядку та безпеки суспільства.

Список використаних джерел:

1. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ. / за ред. І.П. Голосніченка, Я.Ю. Кондрат'єва. Київ: УАВС, 1999. 178 с.
2. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / Галуцько В., Діхтієвський П., Джафарова О., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
3. Батраченко О.В. Форми правоохоронної діяльності національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки та порядку в державі. *Форум права*. 2016. № 2. С. 5–10.
4. Богайчук К. Планування у процесі публічного адміністрування в органах Національної поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 2. С. 84–89.
5. Золотарьова Н.І. Форми адміністративної діяльності правоохоронних органів у сфері екологічної безпеки. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2012. № 3. С. 156–161.
6. Карбовский Д.А. Формы административно-правового регулирования деятельности территориальных органов Национальной полиции Украины. *Право и Закон*. 2019. № 2. С. 64–69.
7. Мандюк О. Індивідуальні адміністративні акти: теорія і практика застосування : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Львів, 2017. С. 93–94.
8. Мілієнко О.А. Акти-дії та акти-плани як інструменти здійснення публічного адміністрування. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. С. 52–56.
9. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40–41. Ст. 379.
10. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 .02.1992. № 2135-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 22. Ст. 303.
11. Тимошук В. Адміністративні акти: процедура прийняття та припинення дії: монографія. Київ: Конус-Ю, 2010. 225 с.
12. Фелик В. Поняття та види форм профілактичної діяльності національної поліції України. *Наукові записки*. 2017. Вип. 2. С. 77–82.

References:

1. Holosnichenka, I.P., Kondratieva, Ya.Iu. (red.). (1999). *Administrativna diialnist orhaniv vnutrishnikh sprav*. [Administrative activities of internal affairs bodies]. Kyiv: UAVS, 178 p. [in Ukrainian].
2. Halunko, V., Dikhtievskiy, P., Dzhafarova, O., Kuzmenko, O., Stetsenko, S. ta in. (2018). *Administrativne pravo Ukrainy. Povnyi kurs* [Administrative law of Ukraine. Complete course]: pidruchnyk. Kherson: OLDI-PLIU S, 446 p. [in Ukrainian].

3. Batrachenko, O.V. (2016). Formy pravookhoronnoi diialnosti natsionalnoi politsii shchodo zabezpechennia publichnoi bezpeky ta poriadku v derzhavi [Forms of law enforcement activities of the national police to ensure public safety and order in the state]. *Forum prava*. № 2. pp. 5–10. [in Ukrainian].
4. Bohachuk, K. (2019). Planuvannia u protsesi publichnoho administruvannia v orhanakh Natsionalnoi politsii [Planning in the process of public administration in the bodies of the National Police]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 2. pp. 84-89. [in Ukrainian].
5. Zolotarova, N.I. (2012). Formy administratyvnoi diialnosti pravookhoronnykh orhaniv u sferi ekolohichnoi bezpeky [Forms of administrative activity of law enforcement agencies in the field of environmental security]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy «Kyivskiy politekhnichnyi instytut»*. № 3. pp. 156-161. [in Ukrainian].
6. Karbovskiy, D.A. (2019). Formy admynustratyvno-pravovoho rehulyrovanyia deiatelnosti terytoryalnykh orhanov Natsyonalnoi polytsyy Ukrainy [Forms of administrative and legal regulation of the activities of territorial bodies of the National Police of Ukraine]. *Pravo y Zakon*. № 2. pp. 64–69. [in Russian].
7. Mandiuk, O. (2017). Indyvidualni administratyvni akty: teoriia i praktyka zastosuvannia [Individual administrative acts: theory and practice of application]: dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Lviv, 223 p. [in Ukrainian].
8. Miliienko, O.A. (2019). Akty-dii ta akty-plany yak instrumenty zdiisnennia publichnoho administruvannia [Acts-actions and acts-plans as tools of public administration]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. pp. 52–56. [in Ukrainian].
9. Pro Natsionalnu politsiiu [On the National Police]: Zakon Ukrainy vid 02 lypnia 2015 roku № 580-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2015. № 40-41. St. 379. [in Ukrainian].
10. Pro operatyvno-rozshukovu diialnist [On operative investigative activity]: Zakon Ukrainy vid 18 liutoho 1992 roku. № 2135-XII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1992. № 22. St. 303. [in Ukrainian].
11. Tymoshchuk, V. (2010). Administratyvni akty: protsedura pryiniattia ta pryypynennia dii [Administrative acts: procedure for acceptance and termination of action]: monohrafiia. Kyiv: Konus-Yu, 225 p. [in Ukrainian].
12. Felyk, V. (2017). Poniattia ta vydy form profilaktychnoi diialnosti natsionalnoi politsii Ukrainy [Concept and types of forms of preventive activity of the national police of Ukraine]. *Naukovi zapysky*. Vyp. 2. pp. 77-82. [in Ukrainian].